

Nimien ym. vaikeasti kuultavien sanojen tavaaminen.

Oudon nimen ja muunkin puhelimesta vaikeasti tajuttavan sanan tavaamiseksi suositellaan yleensä etunimiä, jotka alkavat kyseellisellä kirjaimella. Epäkohdaksi on kuitenkin se, että etunimet eivät ole eri kielille yhteisiä, ja tajuamisen vaikeus on kenties suurin juuri, milloin puhelimesta keskustelelee kaksi henkilöä, joilla on eri äidinkieli. Jo suomalais-ruotsalaisella rajalla ilmenevät vaikeudet, koskapa Helsingin puhelinluettelossakin on osittain eri nimet kumpaakin kieltä varten, puhumatta sen enempää tämän luettelon nimistön epäasiallisuuksista (Cesar [!] pro Caesar, Lasse — muka suomea — pro Lauri, Torsti, Wilho — kuka Vilho nyt prameilee kaksois-w:llä!). Jo eräitä vuosia sitten oli kansainvälisen kielen harrastajien kesken puhetta siitä, että maantieteellinen nimistö antaa paremman pohjan, jolloin nimistö voidaan valita siten, että kuuliija ymmärtää sen, vaikka ei tunnekaan sitä ennakolta, mitä etunimiluettelo yleensä edellyttää. Seuraavassa ehdotuksessa on pyritty valitsemaan mahdollisimman yleismaailmallisesti tunnetut nimet, joiden ensimmäinen kirjain (enintään yksi konsonantti

sanan alussa!) useimmissa tunnetuissa kielissä ääntyy samoin. (X-alkuista sopivaa paikannimeä ei ole.)

Amsterdam,	Napoli,
Berlin,	Oslo,
Ceylon,	Paris,
Dublin,	Quebec,
Elba,	Roma,
Fiume,	Santiago,
Golf,	Tokio,
Honolulu,	Uppsala,
Istambul,	Venezia,
Jerusalem,	Washington,
Kalkutta,	X-säteet,
London,	York,
Moskova,	Zagreb.

Ylämerkkikirjaimet on paras ja varmin lausua esim. tähän tapaan: »Oslo, kaksi pistettä (= Ö)», mutta niille voi tietysti varata pienemmillä alueilla käytettäväksi omia nimiään, esim. Ångermanland, Äänisjärvi, Öland, Šanghai, Česko, jne., vaatimatta näille yleismaailmallista käyttöä.

Vilho Setälä.